

Kapitola 3

Ještě pořád mnou projíždí úlek, když vidím tmavozele-
ný džíp Timova otce. Ale samozřejmě to nebyl on,
ale Timova máma, kdo nám v neděli brzy odpoledne
přivezl na Kosí dvůr Tima a oba jeho koně. Když měl
tatínek v neděli čas, tak v zimních měsících odpoled-
ne rád stavěl v jízdárně parkurovou dráhu. Většina
nájemců jezdila dopoledne, a tak mohl on a poďobaný
žabák Jens trénovat a nikoho nerušili. Až bude hotová
druhá jízdárna, která se teď staví mezi turnajovou stájí
a stodolou, bude to jiné, ale do té doby se ještě musí
brát ohled na zákazníky.

Od té doby, co byl Richard Jungblut ve vězení, tréno-
val Tima tatínek. Díky svým skvělým turnajovým úspě-
chům v loňském roce dostal Tim povolení startovat

na velkém jezdeckém turnaji, který se koná za čtrnáct
dní ve velké veletržní hale ve Frankfurtu, a dokonce
bude smět nastoupit v mezinárodním turnaji proti všem
slavným jezdcům světové třídy.

Auto s přívěsem pro koně zastavilo u turnajové stáje.
Fritzi vystrčil hlavu z okna boxu a hlasitě zařehotal. Byl
strašně zvědavý a celý den sledoval, co se na dvoře před
jeho oknem děje.

„Ahoj!“ zavolala jsem na Tima, když vystoupil.

„Ahoj!“ odpověděl a šel k přívěsu, aby spustil výstupní
rampu. Gina, jeho mladší sestra, seděla na zadním se-
dadle džípu a zamračeně zírala před sebe. Zaklepala
jsem na okýnko a zamávala jí, ale místo aby odpověděla
na pozdrav, vyplázla na mě jazyk.

Od té doby, co táta, na kterém lpěla, nebyl doma,
nevkročila do stáje a ani se nestarala o svého ponyho.

Melike a já jsme pomáhaly Timovi vyvést z přívěsu
Juke Box a Tanot de Chardin a odnášely s ním koňské
postroje do čistícího boxu.

„Přijedu pro tebe tak kolem šesté. Tak se tu mějte!“
rozloučila se Timova máma.

Linda Jungblutová si se svým manželem nic moc
hezkeho neužila, ani s ním skoro nikdy nejezdila